
ELS MIQUELETS A LA GUERRA DE LA CONVENCIÓ (1793-1795)

Després d'una llarga aliança entre França i Espanya, fruit dels *Pactes de Família* entre les dues branques de la família Borbó i la necessitat de contrarestar el poder naval britànic, l'execució del rei Lluís XVI per part dels revolucionaris francesos va conduir de nou els països veïns a la guerra, l'any 1793.

La monarquia espanyola, abocada a formar part de la primera coalició europea contra la naixent República Francesa, va emprendre contra ella l'anomenada Guerra dels Pirineus o de la Convenció, també coneguda a Catalunya, com Guerra Gran o Guerra del Rosselló, per ser aquest comtat el principal escenari, tot i que també hi van haver operacions militars al Pirineu aragonès i basc-navarrès.

En el front català el comandament va recaure en el General Antonio Ricardos i més tard en el *Conde de la Unión*. Després d'una primera derrota espanyola el 1794 a Roure i la rendició de la fortalesa de Sant Ferran de Figueres, sense ni tan sols intentar la seva defensa, les forces espanyoles, sota el comandament del General Urrutia, van aconseguir contenir els revolucionaris al riu Fluvià (1795).

Aquesta guerra va tenir en tots dos bàndols un marcat caràcter ideològic i a l'espanyol fou essencial el concurs dels miquelets, alçats en nom de la tradició – Església i Monarquia – i contra les doctrines revolucionàries del francès. Els miquelets, tropes de gran mobilitat, van dur a terme una tasca molt efectiva, fustigant la rereguarda enemiga i entorpint les seves línies de proveïment, en una guerra de guerrilles que seria el precedent més proper a la practicada anys després durant la guerra de la Independència.

Això no obstant, en el front basc-navarrès els exèrcits francesos arribaren a ocupar Vitòria i Bilbao abans de consignar la pau de Basilea (1795), després de la qual el rei Carles IV es va veure obligat a tornar de nou a l'òrbita de França, pel tractat de la Granja de Sant Ildefons (1796).
